

i Udgiften for de paagældende, og af den Grund vil jeg ikke kunne stemme for Underændringsforslag Nr. 9, medmindre man virkelig vil gennemføre den Udgiftsforsøgelse paa 70 pCt., som jeg før nævnedes, thi saa maa jeg ganske vist foretrække en saadan Nedgang paa 20 pCt. i Udgiften for de paagældende, fordi saa synes jeg, Urimeligheden bliver meget mindre, den gaar i den modsatte Retning, men den bliver dog betydelig mindre. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil stille sig venligt til Underændringsforslag Nr. 6.

Saa vil jeg sluttelig sige med Hensyn til Underændringsforslag Nr. 11, som er stillet af Mindretallet under Nr. 3 i Forening med mig, at det dog, saavidt jeg skønner, er et Forslag, om hvilket det ikke gælder, som den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at Ministeren havde tiltraadt Hovedændringsforslaget, men ikke disse Underændringsforslag. Thi dette at indføre Maanedسابonnement fandtes i Ministerens oprindelige Forslag her i Tinget, det er gaaet ud i det Ændringsforslag, som her foreligger i den Form, som den ærede Ordfører har udarbejdet, men Underændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa igen at indføre det af Ministeren foreslaaede Maanedسابonnement, hvilket jeg af Grunde, som ere blevne nævnte tidligere og ogsaa nylig af det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), tillægger en ikke ringe Betydning, og hvor jeg altsaa ønsker Ministerens oprindelige Tanke gennemført.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Der er af forskellige Talere, jeg tror stærkest af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Eduard Larsen), gjort gældende, at Formaålet med det Lovforslag, vi behandle, i Virkeligheden er et finansielt og ikke et postalt. Hvis det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig ved denne Lejlighed, havde sagt, at det, der havde givet Anledning til Lovforslagets Fremkomst, var et finansielt Spørgsmaal, kunde jeg bedre have givet de ærede Medlemmer Ret. Jeg maa maaske minde om, at det, der gav Anledning til, at Lovforslaget kom frem, og ogsaa til en Del af Lovforslagets Indhold, var Finanslovkommissionens Forslag om at vende tilbage til de gamle Bestemmelser med Hensyn til Retten til at benytte Lokalporto, de Bestemmelser, der gjaldt før 1902, og at Finanslovkommissionen selvfølgelig har foreslaaet dette ikke af postale Grunde, men for paa den Maade at skaffe en forøget Indtægt. Jeg har lige-

som mine Kolleger i Ministeriet anset det for rigtigt at give Rigsdagen Lejlighed til at tage Stilling ogsaa til den Del af Finanslovkommissionens Forslag. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg overalt paa de Budgetter, der høre under mig, har optaget alle de af Kommissionen stillede Forslag og, for saa vidt de skulde give sig Udtryk i særlige Lovforslag, har fremsat — og til Dels har Rigsdagen ogsaa vedtaget — disse særlige Lovforslag. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne dem, de ville staa klart i ærede Medlemmers Erindring. Det er altsaa den første og egentlige Aarsag til, at navnlig Spørgsmaalet om Lokalportoer er kommet frem til Overvejelse og Forslag i Ministeriet, men det turde være en Selvfølge, naar vi altsaa af Finanslovkommissionen ere opfordrede til af finansielle Hensyn at optage Spørgsmaalet om at indvinde en større Indtægt for Statskassen, eller om man vil for Postvæsenet, derved, at man indskrænker de nugældende Lokalportodistrikter, at vi da paa anden Maade undersøge, om der er Omraader, hvor man med Berettigelse kan kræve, at der af Publikum ydes et større Vederlag for det Arbejde, som udføres af Postvæsenet. Og det vil sikkert forstaaes, at i saa Henseende laa det nær at henlede Opmærksomheden paa, at man nu udfører i Postvæsenet et uhyre Arbejde for alle de ikke-abonnerede eller saakaldte „anmeldte“ Blade og Tidsskrifters Vedkommende, noget, der er fremkommet, som jeg tror, det ogsaa er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, derved, at man til at begynde med ikke havde, i alt Fald i noget større Tal, disse anmeldte Eksemplarer, og derfor havde man ikke truffet nogen Bestemmelse om, hvad der skulde ydes for den Regnskabsføring, hele det Kontorarbejde, der er forbundet med disse Anmeldelser, medens man for de abonnerede Blades Vedkommende gennem mange Aar har haft dels en Omdelingsporto, som jeg vel maa kalde det, og dels et Gebyr for saavel Kontorarbejdet som Optrækningen af Bladets Abonnementsbetaling. Efter det store Antal anmeldte Blade, der er, kunde det med Rette kræves, at der betaltes noget for det Arbejde, der i saa Henseende præsteres. Hidtil er der ikke ydet den ringeste Godtgørelse til Postvæsenet for dette Arbejde, idet Omdelingsportoer er den samme for de anmeldte som for de ikke-anmeldte Blade, og jeg er gaaet ud fra, at der ingen Anledning var til at lade det Publikum, der nyder godt af de anmeldte Blade, eller, om man vil, de Bladudgivere, der